NADIA COMĂNECI, INCONTESTABIL, CEA MAI BUNĂ GIMNASTĂ A LUMII

● „Nadia Comăneci a fascinat publicul spectator prin măiestria ei perfectă. Fața și degetele acestei mari gimnaste exprimă frumusețe, iar frumusețea mișcărilor Nadiei este relevată de ritmul nemaiîntîlnit în care ea execută combinații dintre cele mai dificile" ● „Nadia Comăneci este o gimnastă cu o tehnică desăvîrșită, compoziția exercițiilor ei fiind excelentă iar finalurile executate cu o virtuozitate de neegalat. Nota 10 este un lucru foarte firesc pentru această mare gimnastă, deoarece execuțiile ei sînt pur și simplu perfecte" ● „Nadia Comăneci a încheiat strălucit „CUPA KUNIKI", obținînd cel de-al 31-lea 10 din cariera ei excepțională".

Am citat aici doar cîteva dintre elogiile la adresa multiplei noastre campioane olimpice, inegalabilei sportive care este magnifica noastră Nadia, după tradiționala competiție organizată în Japonia, un veritabil campionat mondial individual. **Această întrecere** avea loc în noiembrie anul trecut și **constituia un nou prilej de afirmare,** după rezultatele strălucite de la Jocurile Olimpice, **a școlii de gimnastică românești, care uimea lumea cu înalta măiestrie a trei dintre cele mai autorizate reprezentante ale sale, Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu și Mariana Constantin.** Ne face plăcere să consemnăm că **în Japonia aceste minunate sportive s-au clasat pe primele trei locuri într-un concurs care reunea, între altele, pe dubla campioană olimpică Nelli Kim, pe Svetlana Grozdova, o altă valoroasă sportivă sovietică, pe Marion Kische, din echipa olimpică a R. D. Germane, și alte stele ale gimnasticii feminine mondiale.**

De fapt, excelentele performanțe de la Nagoya reprezintă doar un moment din cele multe care au îmbogățit palmaresul sportului românesc, al gimnasticii în special, după Jocurile Olimpice de la Montreal. Au urmat concursul, strălucit cîștigat la Salonic, în cadrul campionatelor balcanice, și **demonstrația de la Atena, care au ridicat pur și simplu în picioare săli arhipline,** determinînd presa internațională și pe specialiști să consacre din nou comentarii elogioase gimnasticii românești, magnificelor sale reprezentante.

Cu multă satisfacție, am consemnat apoi rezultatele anchetelor de sfîrșit de an organizate de agenții de presă și de ziare din întreaga lume care, într-o impresionantă și nemaiîntîlnită pînă acum unanimitate, au indicat un singur cîștigător : NADIA COMĂNECI ! Marea noastră sportivă a fost desemnată nu numai cea mai bună gimnastă a lumii, ci și, în multe dintre anchete, DREPT SPORTIVA NR. 1 A ANULUI 1976. Niciodată gimnastica mondială nu a avut onoarea de a fi prezentă în anchetele de sfîrșit de an cu reprezentanți de asemenea prestigiu mondial ca Nadia Comăneci.

Primele starturi ale lui 1977 aveau să aducă noi confirmări ale supremației incontestabile pe plan mondial a gimnasticii feminine românești.

Prezente la Londra, **la tradiționalul „Turneu al campionilor", Teodora Ungureanu,** în

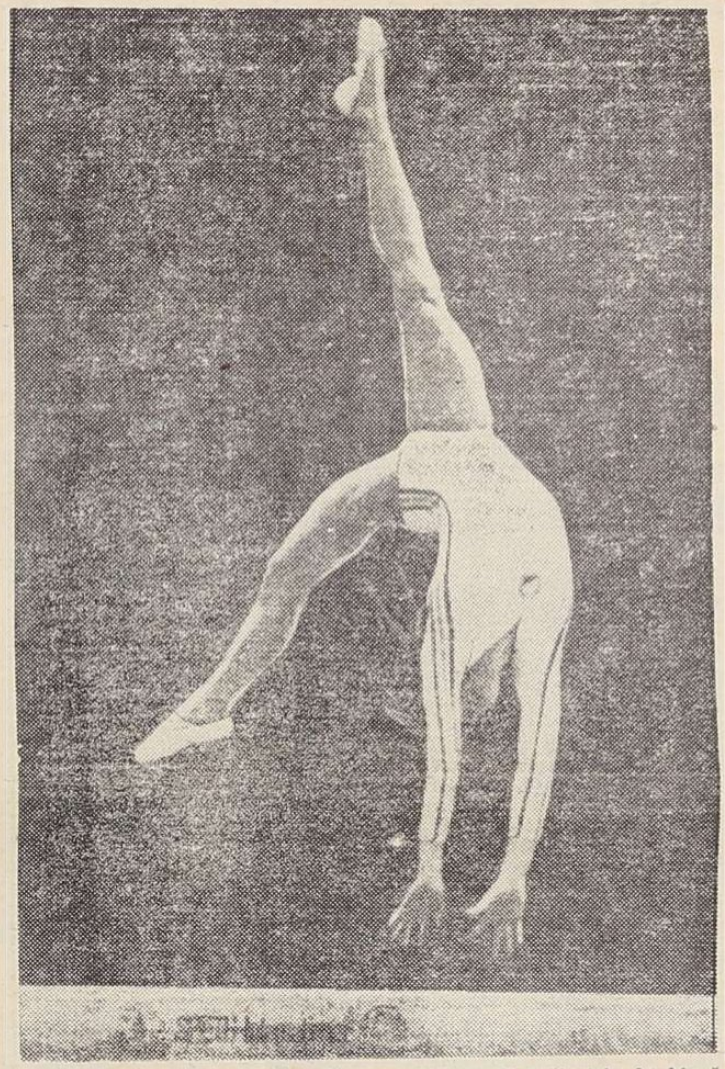

Nadia Comăneci *și-a etalat din nou marea ei măiestrie la bîrnă, fiind notată cu notele cele mai mari din concurs : 9,90 și 10 !*

concursul oficial, **și Nadia Comăneci,** evoluînd în afara concursului, ca invitată de onoare, **au făcut cu prisosință dovada înaltei lor măiestrii, bucurîndu-se de elogioase aprecieri din partea presei și a specialiștilor.**

După cum se știe, **Teodora Ungureanu a cîștigat pentru a doua oară consecutiv competiția, după ce în 1975 cîștigase la Londra Nadia Comăneci.**

În campionatele internaționale ale României, care s-au bucurat de prezența unor gimnaști și gimnaste din 12 țări, **pe primele locuri, ca de atîtea ori în ultimii ani, aceleași mari gimnaste ale noastre și ale lumii, Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu.** Din nou, note mari au răsplătit înalta lor măiestrie, exercițiile lor valoroase, bine executate la toate aparatele. Meciurile amicale de la Barcelona și Madrid, cu echipa Spaniei, s-au înscris apoi ca noi etape de afirmare a nivelului ridicat atins de gimnastica feminină românească, a excelentei pregătiri efectuate în perioada premergătoare campionatelor europene, de două dintre favoritele acestei mari competiții, Teodora Ungureanu și Nadia Comăneci.

Toate aceste rezultate din ultima vreme demonstrează în mod incontestabil că NADIA COMĂNECI ESTE ACTUALMENTE CEA MAI BUNĂ GIMNASTĂ DIN LUME, că ea se distanțează valoric ÎN MOD AUTORITAR de cele mai bune dintre adversarele sale.

Se poate afirma — pe baza concursurilor și a execuțiilor tehnice — că ÎN MOD REAL, OBIECTIV, N-A APĂRUT ÎN LUME O GIMNASTĂ PE MĂSURA EI, care să-i fie concurentă justificată la supremația mondială.

Au cuvîntul mari campioni și performeri ai țării noastre:

„ADERĂM LA MĂSURA LUATĂ. ȘTIM CE ÎNSEAMNĂ SĂ SUPORȚI ARBITRAJE INCORECTE..."

NATALIA MĂRĂȘESCU, maestră emerită a sportului la atletism. „Atletismul este un sport în care potențele fizice sînt măsurate cu cronometrul sau ruleta, în care stabilirea unui clasament se refuză arbitrajului, judecătorii avînd doar rolul de a constata o anumită performanță. Din păcate, gimnastica este o disciplină în care se poate, iată, ca o ordine a valorilor clară ca lumina zilei, evidentă pentru milioane de oameni poate fi mistificată în culise de persoane lipsite de onestitate. Nu a fost evidentă superioritatea Nadiei anul trecut la Montreal ? Nu a fost evidentă superioritatea Nadiei acum, la Praga ? Ce să mai spun de Teodora Ungureanu, nedreptățită și în alte ocazii, „pedepsită" ea de arbitre care păreau neputincioase în fața geniului lui Comăneci — căreia i s-a refuzat, pur și simplu locul pe podium, pe care îl merita, la individual compus ? Pentru cei care știu ce înseamnă a cîștiga un centimetru sau o zecime de secundă sau de punct, singura atitudine posibilă față de inechități flagrante este refuzul de a accepta arbitrarul, lipsa de cinste".

VASILE DÎBA, maestru emerit al sportului, campion olimpic la caiac. „Există în sport un cuvînt care îi definește esența, rațiunea de a fi : „fair-play". Cuvîntul a depășit granițele arenei sportive, este îndeobște acceptat în relațiile competitive în diferite domenii de activitate.

La nivelul cel mai înalt, al elitei mondiale, sportul este astăzi deosebit de dur. Pentru a ajunge sus, în vîrful piramidei sînt necesare mii de ore de muncă susținută, trebuie să renunți adesea la multe plăceri ale tinereții, sacrificînd totul de dragul performanței. Or, dacă în momentul confruntării, la competiția de maximă importanță tocmai cei care sînt învestiți să departajeze valorile, arbitrii — a căror apreciere este determinantă într-o serie de ramuri sportive — nu dau dovadă de fair-play, falsificînd o ierarhie evidentă, toate eforturile depuse zi de zi, ani de-a rîndul capătă pecetea inutilității. Iată de ce gîndesc că în fața unui exemplu concret, oferit de campionatele europene de gimnastică, măsura conducerii mișcării sportive din țara noastră de a retrage din concurs pe cele mai bune gimnaste ale lumii — căci Nadia și Teodora sînt cele mai bune gimnaste din lume — este justă și primește adeziunea unanimă !"

SIMION CUȚOV — maestru emerit al sportului, dublu campion european, vicecampion olimpic la box : „Ca fiecare sportiv al țării, am urmărit cu deosebit interes campionatele europene de gimnastică de la Praga, în care evoluau sportivele noastre **Nadia Comăneci, Teodora Ungureanu și Marilena Neacșu.** La fel ca și în box, unde arbitrajele subiective, părtinitoare, pot crea mari neplăceri sportivilor, și în gimnastică competitoarele sînt, nu de puține ori, la cheremul unor arbitre care nu vor să recunoască superioritatea unor sportive cum sînt Nadia Comăneci și Teodora Ungureanu. La Praga, însă, am fost martorii unor adevărate furturi la adresa reprezentantelor noastre, care și-au demonstrat măiestria în fața a mii de spectatori și a cîtorva milioane de telespectatori, dar arbitrele au văzut cu totul altceva, spre stupefacția noastră și a tuturor celor care urmăresc fenomenul sportiv. Pe bună dreptate, federația de specialitate a hotărît retragerea din concurs a gimnastelor noastre protestînd în acest mod împotriva unor flagrante încălcări ale eticii sportive, ale spiritului de întrecere loială care trebuie să caracterizeze marile competiții. Cu atît mai mult cu cît pentru a urca pe culmile măiestriei — mai ales în acest sport — este nevoie de o uriașă cantitate de muncă, de enorme eforturi depuse de-a lungul unui mare număr de ani".

GHEORGHE GRUIA, maestru emerit al sportului la handbal : „De-a lungul carierei mele sportive am avut prilejul să văd numeroși arbitri, mai buni și mai slabi, mai corecți și mai puțin corecți. Ceva însă de genul situației petrecute la Campionatele europene de la Praga nu mi-a fost dat să întîlnesc. Cele petrecute simbătă în proba de sărituri depășesc orice limită, sfidînd pînă și cel mai elementar bun simț. A nărui, în acest fel, speranțele unei sportive și încă ale uneia apreciată, pe bună dreptate, ca gimnasta nr. 1 a lumii reprezintă un act de crasă nedreptate, un gest incalificabil. La fel ca toți iubitorii de sport sînt uimit și indignat de cele întîmplate, dar felicit din toată inima pe valoroasele noastre gimnaste pentru evoluțiile lor excelente, pentru tăria de care au dat dovadă".

MIHAI BUCOS, maestru emerit al sportului, rugbyst la Farul Constanța, component al echipei naționale : „În nenumăratele meciuri interne și internaționale susținute cu formația de club sau cu reprezentativa țării, în cadrul diverselor competiții, am avut deseori posibilitatea să-mi dau seama ce înseamnă un arbitraj corect, care asigură disputei un cadru optim de desfășurare, dar și ce influență nefastă poate avea un arbitraj incompetent și părtinitor, care denaturează esența întrecerii sportive. De aceea, înțeleg ce a însemnat pentru minunatele noastre gimnaste atitudinea părtinitoare a juriului de arbitri de la Praga și aprob în totul hotărîrea federației de gimnastică, deoarece trebuie să avem o atitudine intransigentă față de asemenea manifestări neloiale, care alterează noțiunea de întrecere sportivă, care zădărnicesc o muncă plină de pasiune și abnegație, în urma căreia nu învinge cel mai bun, ci cel favorizat de un arbitraj incorect".

PRIMIRE PLINĂ DE AFECȚIUNE

(Urmare din pag. 1)

pe care îi știam jucăuși, veseli, plini de optimism, ascund acum o urmă de mîhnire. Ea, care ne-a sugerat întotdeauna sprinteneala căprioarei, are acum priviri de căprioară rănită; rănită de răutatea și cruzimea unor arbitre care i-au refuzat locul meritat în ierarhia gimnasticii europene.

Marilena Neacșu și Gabi Gheorghiu *zîmbesc și ele, părînd stînjenite atunci cînd brațele le sînt umplute de flori.* Martha și Bela Karoly *surid cu tîlc, dar pe chipurile lor se citește bucuria de a fi adus acasă noi trofee, cu atît mai prețioase cu cît au fost cucerite în condiții absolut potrivnice.*

Secretarul Federației române de gimnastică, Nicolae Vieru, *pare extenuat. Încordarea din concurs, lupta cu incorectitudinea arbitrelor, demersurile rămase fără rezultat l-au epuizat pur și simplu. Plimbîndu-și mîna peste obraz, zîmbește și ne spune :* „Nemaipomenit, m-am bărbierit doar acum cîteva ceasuri !"...

Carol Stabișevschi, *pianistul gimnastelor noastre, ne mărturisește :* „De două luni trăiesc cu certitudinea că solurile Nadiei și Teodorei sînt de nota 10 ! Totul era atît de bine pus la punct încît nu puteam concepe nici cu o sutime mai puțin. Sînt uluit de ce s-a întîmplat ; am fost pur și simplu furați !"

Prin culoarul viu, mica noastră delegație se îndreaptă spre o sală a aeroportului, unde va avea loc o scurtă conferință de presă. Nadia, Teodora, Marilena, Gabi, Martha, Bela, *toți cei sosiți de la Praga în miez de noapte zîmbesc fericiți celor veniți să-i întîmpine, să-i felicite și să-i încurajeze.*

Puterea de a zîmbi acum, în ceasul acesta, le-a dat-o țara !...

Gimnastele noastre și antrenorul Bela Karoly, în salonul de primire al Aeroportului Otopeni